

Αρχαία ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΜΩΡΑΙΤΗ

693.717.8812

www.kmoraiti.gr

10/8/2020

ΡΗΜΑΤΙΚΑ ΕΠΙΘΕΤΑ**Α. Σε –τέος, -τέα, -τέον** π.χ.: διδακτέος, -α, -ον

Σημαίνουν ότι κάποιος πρέπει να πάθει αυτό που σημαίνει το ρήμα.

Η σύνταξη των επιθέτων:

1. απρόσωπη σύνταξη:

- Το ρηματικό επίθετο είναι ουδετέρου γένους και συνήθως συνοδεύεται από το ρήμα έστι.
- Ισοδυναμεί με δεῖ και το απαρέμφατο του ρήματος από το οποίο προέρχεται.
- Συνήθως υπάρχει μια δοτική του ενεργούντος προσώπου που δείχνει το πρόσωπο που ενεργεί. Όταν κάνουμε την μετατροπή η δοτική γίνεται αιτιατική ως υποκείμενο του απαρεμφάτου.
- Με την απρόσωπη σύνταξη τονίζεται η πράξη που πρέπει να γίνει.
Π.χ.: ἐπιμελητέον ἐστίν ὑμῖν τῶν σωμάτων.= δεῖ ἐπιμελεῖσθαι ὑμᾶς τῶν σωμάτων.

2. προσωπική σύνταξη:

- Το πρόσωπο ή το πράγμα που πρέπει να πάθει κάτι βρίσκεται σε ονομαστική και συμφωνεί με αυτό και το ρηματικό επίθετο καθώς και στον αριθμό και το γένος.
- Το ρηματικό επίθετο ισοδυναμεί με δεῖ και το παθητικό απαρέμφατο του ρήματος από το οποίο προέρχεται. Το υποκείμενο γίνεται αιτιατική.
- Με την προσωπική σύνταξη τονίζεται το πρόσωπο ή πράγμα που πρέπει να πάθει κάτι.
- Μπορεί να συνοδεύεται από δοτική του ενεργούντος προσώπου που μετατρέπεται σε ποιητικό αίτιο: ὑπό + γενική
Π.χ.: ὠφελήτέα σοι ἡ πόλις ὑπό σου = δεῖ ὠφελείσθαι τήν πόλιν ὑπό σου

Β. Σε –τος, -η, -ον π.χ.: βατός, -η, -ον

- Σημαίνουν αυτό που μπορεί να γίνει ή αυτό που σημαίνει και η μετοχή του ρήματος από το οποίο προέρχεται.
- Συντάσσονται όπως τα κοινά επίθετα ή με δοτική του ποιητικού αιτίου όταν έχουν παθητική σημασία.
Π.χ.: ταῦτα βατά καί τοῖς ὑποζυγίοις .